

Előfizetési árak:
 Egész évre . 14 K—f.
 Fél évre . . 7 K 50 f.
 Negyed évre . 3 K 50 f.
 Egy órá . . 1 K 20 f.
 Egyes szám . —K 10 f.
 Nyilvánt. sora —K 50 f.

SZÉKELY UJSÁG

HÁROMSZÉKMEEGI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik hetenként
 háromszor: kedden,
 csütörtökön és vasár-
 nap reggel. Szerkesz-
 tőség dr. I. Diénes Ödön
 főszerkesztő ügyvédi
 irodájában Báthori-ut.
 14. sz. Telefon-szám

Kiadja: Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság

Felolvas. szerkesztő: Dr. I. Diénes Ödön

Kiadóhivatal és papírkereskedés telefon-szám

Legujabb.

(A „hiv” jelzésűeket a miniszterelnökség
 sajtóosztályától kapjuk)

Hófer meghalt.

Érk. jan. 25 d. e. 10 ó.

(Budapesti tudósítónktól.) Bécsből jelen-
 tik: Hófer Ferenc altábornagy, a vezérkar fő-
 nőkének volt helyettese, az elmúlt éjjel szív-
 szélhűtésben 56 éves korában meghalt.

Béke lesz.

Érk. jan. 25 este 8 ó.

(Budapesti tudósítónktól.) Berlinből jelen-
 tik: A brszlitovszki tárgyalásokról azt remé-
 lik, hogy Trockij visszatérte után simán és
 hamar véget fog érni. A Vortwärts című szo-
 cialista lapot betiltották.

Az oláh kormány válasza nem kielégítő.

Érk. jan. 26. d. e. 8 ó.

(Budapesti tudósítónktól.) Rotterdamból
 jelentik: Pétervárról jelentik, hogy a román
 kormánynak az orosz kormány ultimátumára
 adott válaszát Pétervárról nem tekintik kielé-
 gítőnek. A pétervári kormány utasította jassyi
 követét, hogy szakítsa meg az összeköttetést a
 román kormánnyal és térjen vissza Pétervárra.

Szófiai jelentések szerint, kitért az orosz-
 román háború a Szereth és a Pruth között
 már tembol a are. Az elkeserodott küzdelem
 már három nap óta tart s ugy az oláhok, mint
 az oroszok segítő csapatokat kaptak

Olasz vezérek Londonban.

Érk. jan. 26. d. e. 9 ó.

(Budapesti tudósítónktól.) Párisból jelen-
 tik: Orlandó miniszterelnök innen az olasz
 tengerészminiszterrel együtt Londonba utazik.

Tanácskozások Berlinben.

Érk. jan. 29 d e 9 ó

(Budapesti tudósítónktól.) Párisból jele-
 tik: A kancellar tegnap délután magához kérette
 a pártvezéreket és vel k megbeszélését folyta-
 tott.

Hindenburg a főhadiszálláson.

Érk. jan. 29 d u 4 ó

(Budapesti tudósítónktól.) Berlinből jelen-
 tik: Hindenburg és Ludendorff visszautaztak a
 őhadiszállásra.

Főispánunk szociális és gazdasági akciója.

— Király Aladár felolvasása —

A vége felé közeledő világháboru a tár-
 sadalom testén sok sebet ejtett. Elérkezett
 ideje annak, hogy e sebek begyógyítása céljá-
 ból állam és társadalom egymással kezét fog-
 jon és előteremtse azokat az eszközöket, a-
 melyek a status quo ante állás pontjára a
 szociális rendet, a közgazdasági állapotokat
 visszahelyezni képesek lesznek. Az immár ne-
 gyedik esztendeje dúló világháboruban nem-
 zetünk hallatlan, eddig soha sem tapasztalt
 erőfeszítést produkált. Mikor a királyi szó-
 harcba hívta nemzetünket, mindenki, a kit
 fizikai állapota, más természetű, de a had-
 viselésre befolyással bíró kötelessége itthon
 maradásra nem kényszerített, szívesen ment
 harcolni, szenvedni, sebed adni és sebet kap-
 ni, ha kell meghalni a hazájáért, hazájának
 területi integritásáért és azokért a kincsekért,
 a melyek a patriotizmus korlátaín túl az
 egész emberiséggel közösek. Így aratta a hare-
 téren a hős katona a dicsőségnek babérkoszo-
 ruját, míg a harctér mögött, a honmaradt
 társadalom vagyonával, pénzével, polgári mun-
 kásságával törekedett az államhatalomnak a
 nagy küzdelem előfeltételeit, sikerét biztosító
 eszközöket rendelkezésekre bocsátani. Ez a
 nagy erőfeszítés, a háboru rettenetes helyzeté-
 ben lánggal égő Európa sok értékes javat
 pusztított el, sok kulturális, közgazdasági és
 szociális berendezkedésre, fejlődésre alkalmas
 vagyont tett tönkre, úgy, hogy ma már a há-
 boru tanulságai sőtét képeket vetítenek elénk
 s a kirabolt, felégetett falvak, békés családi
 otthonok mellett meg kell látnunk az erkölcsi
 zülleszt, az önhájakon kívül tönkrement tár-
 sadalmi osztályokat, az eltartó nélkül hátra
 maradt özvegyeket, árvákat, a fél karral, láb-
 bal, szemmel haza tért, szomorú jövő elé néző
 rokkantakat és e látvány mellett éreznünk kell
 azt a nagy kötelességet is, hogy nem elég az
 államra támaszkodunk, de nekünk, társadalom-
 nak kell egész lelkünkkel, meleg szeretetünkkel,
 energiánkkal munkába állanunk, — hogy lotő-
 röljük a háboru áldozatainak arcáról a könnye-
 ket, eltüntessük az éhezés sápadtságát, kenye-
 ret adjunk a nyomorgónak, munkához juttas-
 suk a dolgozni akarót, visszaállítsuk a gaz-
 dasági élet megszakított folytonosságát, mivel
 láljuk az egyes foglalkozási ágak jövedelme-
 zőségében beállott nagymérvű eltorlódásokat,

akcióképessé tegyük a különféle foglalkozási
 ágakban akár kedvezőtlen konjunkturákat, akár
 vagyoni rosszabbodás, akár csökkent munkaké-
 pesség következtében kedvezőtlen helyzetbe
 jutottakat és megerősítsük faji, számbeli, kul-
 turalis és gazdasági szempontokból nemzetün-
 ket.

(Folytatjuk.)

Elhurcoltatásomtól a szabadulásig.

A raducaneni élet

(3)

Irta: Mihály Berard.

Még mindig nem értünk Raducanenibe,
 jól lehet, a cimben a „raducaneni életet”
 látják címül a t. olvasók. Elérkezünk
 oda is. Az ottani kinteljes élet csak méltó kö-
 vetkezménye lehetett annak a keresztutnak,
 mely városunk piacától Sósmezőig tartott. —
 Leírni, esetetelni ezen utban kiállott borsalma-
 kat, testi-lelki szenvedéseket, emberi toll alig
 képes. Megkísérlem, hogy egyéni tapasztalatai-
 mat az ott látottak és kiállottak felett papíro-
 ra vezetem.

A piac közepén, a városháza előtt felállí-
 tott menet utójára látja városát. Körülnéz,
 keres egy ismerős alakot, valakit hozzátartozói-
 tól, hogy utójára bucsut mondhasson neki, de
 mindenütt csak ellenséget, vad ellenséget, ki-
 ben emberi érzést, szármalmat hiába keres. Si-
 ralmas, könnyekig megindító szomorú volt ez
 az öreg, tehetetlen betegs emberéből álló
 menet. Hisz 70—80 százaléka 60 éven felül
 álló városi és vidéki polgárokból állott, kik azért
 nem menekültek, mert részint beteg, részint
 katonai szolgálatra alkalmatlanok voltak. „Haidá”
 kiáltással a menet megindult szoros négyes
 sorokban. Kedély hangulatunk olyan, mintha
 vesztőhelyre vittek volna hűtlenünket.

A hold kísérties fényénél a lelkiállapo-
 tunk kifejezésre jut minden egyes arcán. Mind-
 egyikünk szótlan a nagy lelki fájdalomtól. —
 Önöngagával van elfoglalva és kedves hozzá-
 tartozóival, kiket talán soha viszont nem lát.
 Éreztük, hogy kálvária lesz ez az út szá-
 munkra.

A kiket hajdanában az ellenség rabszija
 fűzött volt és hurcolt el a honi földtől,
 nem szenvedhettek többet, mi ez a csapat a
 román esendőségtől. Örök szőgyene Romániá-
 nak, de az egész művelt Európának, hogy a
 közbiztonság őrei ilyen hohérok legyenek.

Jobbról és balról, mint a zsákmányra le-
 selkedő kiéhezett farkas hada, úgy visznek

Az Agrár Takarékpénztár Részvénytársaság

elfogad takarékbetéteket 3½% kamatozás mellett és a tőkekamatadót
 sajátjából fizeti.

bennüket körül a vadságáról és durvaságáról híres bukaresti esendörök, mert úgy mondják, hogy onnét hozták volna ide őket. — Vadságukat még növelte a bevett sok szesz és részint a már akkor ért vereségek miatti bosszu.

Hogy Turtukánban, Dobruzsában és Erdélyben Nagyszebennél és Brassónál oly csúfos vereséget szenvedtek, mi ezekről mit sem tudunk.

Hazatérő háromszéki internállak.

A Moldvába hurcolt és onnan visszatér tuszok közül a pitesti internált táborból a következőknek engedték meg a hazatérést: Háromszékvármegyében Sepsiszentgyörgyre. Anttritter András, Ficzus József; Kézdivásárhelyre. Bajkó Lajos; Alsócsernátonra. Kész Lőrinc; Bölönbe. Szöcs Dávid; Egerpatakra. Kone György Eszternekre. Domokos Péter; Hatolykára. Balogh József; Hilibre. Deák Mihály, Fehér András, Oszvald Vince; Kézdimartonfalvára. Ábrahám Ferenc, Barabás Albert; Kézdiszentlélekre Baróti Gyula, Jakab Miklós, Marti Simon; Kézdieláfalvára. Fekete Mihály, Jakab József Pál József, Réti István, Tuzson Albert és Tuzson Gyárfás; Kézdiszentlélekre. György Jakab Ignác; Kézdiszentlélekre. Babos Antal; Kézdiszentlélekre. Borics János, Fábian Gergely; Kézdiszentlélekre. Bandi Lázár, Pál Imre, Vargha Pál; Kézdiszentlélekre. Czompó Dénes, Klára Ferenc; Kézdiszentlélekre. Daczó Ferenc, Török András; Karatnavolára. Dani Istvánné, Deze Ferenc, Jankó Ferenc, Kovács András; Komolára. Dombora András, Módi Ádám; Kisborosnyóra. Csiki József; Kurtapatakra. Fekete Károlyné, Jancsó Lajos, Zonda István, Zonda Péter; Kökösré. Imre József; Lemhényre. Nagy Mihály, Sós Ignác, Veres András, Zsigmond János, Nyujtóra. Bartos Gergely, Dádás András, Kádár János; Ozsdolára. Bartok János Fábian József, Kelemen István, Petrikó Bálint, Szöcs János, Tibesz Ágoston, Vargyasi Mihály

Mivel Pitestin is többféle ragályos betegség lépett fel, a pitesti táborból csak azokat bocsátják haza, akik a nevezett tábor egyik ragálymentes épületében voltak elhelyezve.

Moldvából egyébként a hét folyamán Marasestnél újabb — több száz főre rugó internált csoportot adtak át hatóságainknak. Ezeket a Bukarest—colentinai táborba fogják elhelyezni vesztőgári megfigyelésre.

HIREK

Szerda, jan. 23.

— A Székely Újság legköbbi száma február 2-ikén szombaton jelenik meg.

— Felel Máhig plebánosja vadakra. A hazatérő tuszok között az a vád ütötte fel gyűlöletes fejét, hogy Máhig Berárd plebánoski együtt szenvedte át a raducaneni élet keserveit, vétett volna a felebaráti szeretet ellen, nem temette el az elhunyt tusz-társait. E vadat mi nem hittük el és felkerestük Máhigot, ki a következőket mondotta nekünk:

— Egyes rövidlátó és talán rossz akaratú volt tusz-társam az oláh rabságban, azzal vádol, hogy én nem temettem volna el az elhunyt magyar honfitársakat. Kikkel együtt voltam Raducaneniiben. meggyőződhetek arról, hogy szerencsétlen honfitársaim szomorú helyzete nagyon is a szívemen feküdt, nemcsak akkor, míg velük voltam ott az iskolában, hanem akkor is, mikor kinn laktam.

— Kezdetben, míg az elhalálozások gyérebbek voltak, ha lehetett, elkísértem a temetőbe anélkül, hogy felkértek volna. Később pedig,

midőn a különböző ragályos betegségek léptek fel úgy a tuszok, mint a más internáltak részéről, ha felkértek temetésre, soha senkitől meg nem tagadtam. Mindenkit eltemetni szinte lehetetlen lett volna. Mert ahogy egyik szerencsétlen társunk kiszenvedett, már ott volt kora reggel a halottas szekér és vitte őket a temetőbe.

— Éppen azok, akik vádolnak, vettek volna annyi fáradságot és hívtak volna el kiszenvedett barátjuk, rokonuk eltemettetésére. Ezt nem igen tették, sőt nem egyszer fordult elő, hogy míg én ott az iskola udvarán végzem a temetési szertartást, csak 4—5 tartotta érdemesnek, néhány percet az illető halottnak a végfisztelességet megadni. A legtöbb oda se nézett.

— Megyebizottsági tag választás. Benkő Gyula halálával megüresedett egy megyebizottsági tagság, melyet ma töltöttek be választással. Leadtak 117 szavazatot, melyből Cirmay Zoltánra 71, dr. Diénes Ödönre 46 szavazatot adtak, így Cirmay Zoltán lett megválasztva.

— Kitüntetések. A király Hász János kézdívasárhelyi kir. törvényszéki elnöknek, dr. Vermes István kézdívasárhelyi kir. ügyésznek, László Antal nagyajtai és dr. Fülöp István Kovásznai járásbíróknak a II. osztályú polgári hadiérdemkeresztet, Fischer József kézdívasárhelyi kir. ügyésznek irnoknak a III. osztályú polg. hadiérdemkeresztet adományozta.

— Házasság. Dr. Elekes Béla kézdívasárhelyi ügyvéd ma kötött házasságot Szilveszter Ella urleánnyal Sepsiszentgyörgyön.

— Vallásos összejövetel. A reformátusok mind nagyobb érdeklődése mellett folynak le a Konfirmáltak Egyesületének szerda esti vallásos összejövetelei. A legutóbbi is szép számú közönséget hozott össze s az estélyt a biblia olvasgatása, zsoltárok énekelgetése, Kovács L. gimn. tanuló szavalata s Nagy Gerő énekvezér énekszóloja töltötte ki.

— Halálozás. Benkő Béla földbirtokos, városi főgyasztási adókezelő 58 éves korában házassága 27-ik évében városunkban meghalt. Ma délután volt a temetése.

— Isitentsztelek a tuszokért. A szomorú valóság teljes képe áll ma már előttünk. A gyászos emlékü oláh betörés nem csak ingó javainkat tette tönkre, kiűzött boldog otthonunkból, hanem tehetetlen bosszújában elhurcolta, azon polgártársainkat, kik koruk és körülményeik miatt elmenekülni képtelenek voltak. Az inség, szenvedés nyomor minden változatán átment honfitársaink egy része visszatért az édes anyaföldre és ismét elveszi a családi szeretet melegét. Oh de hányan vannak, kik lelkében megörve a szomorú fogság áldozatát esték és ellenséges földben megfelelő egyházi szertartás nélkül aluasszák örök álmukat. A kézdívasárhelyi ref. egyház előjárósága indítva érzi magát, hogy f. év február 3-án d. e. 1/2 11 órakor a ref. templomban a szerencsétlen visszatértekért haladó, az elhunytakért gyászünnepeket tartson. Készorot nem helyezhetünk kedveseink sírhalmán, de emléküket megörökítjük nemes cselekedetekben és szívünkben. Jöjjenek el az isitentsztelekre mindazok, kik úgy az élőket, mind az elhunyt tuszokat igazán szerették (Presbiter).

— Elgázolta a vonat. Antal István zabolai máv. váltókezelőt a vonat halálra gázolta. A szerencsétlen embernek teljesen ketté met szette a vonat kereke a törzsét.

— Öngyilkos leány. Kovásznáról írják, hogy ott Bartha Anna fiatal leány revolverével szívenlőtte magát. Tettének okát nem tudják.

— Vizsgákra a polgári és középiskola minden osztályáról, érettségire, felvételi vizsgákra stb. gyorsan, osztályösszevonással, felelőség mellett készít elő Zsoldos tanintézet Budapest VII. Dohány utca 84. Bővebb értesítéssel szívesen szolgál az Igazgatóság.

— Az élet fáradt katonája. Öngyilkos lett Uzonban Márk Benjamin, aki hajdan jobb napokat is látott. Az utóbbi években azonban teljesen tönkrement, kegyelemből élt, betegeskedett és többször hangoztatta, hogy belefáradt az életbe, nem bírja tovább, Győrbiro András csűrében felakasztotta magát.

— A sok Annus közül egy. Levelezőlap érkezett a postán, melyen se több se kevesebb nem volt cím: „Annusnak Kézdivásárhelyre”. És a nagy címnév, a postásbácsi a sok Annus között megtalálta ezt az egyet, egy konhatündér személyében. Ne mondják pedig, hogy nincs boszorkányság, ez egyenesen az. A kézdívasárhelyi postások ellen különben nincs is soha zugolódás.

— A szabadságolt katoná halálos szerencsétlensége. Ráduly János 24-ik h. gy. ezredbeli 41 éves népfelkelő nemrég érkezett hazazabadságra Gelencére. A szabadságidejét arra használta fel, hogy munkába állott a zabolai fűrésztelepen. A napokban a zabolai erdőben facsusztatással foglalkozott, miközben a leguruló fa maga alá kapta és halálra zúzta. Öt gyermeket hagyott hátra.

Segédszerkesztő: Kovács J. István.

2 drb. 1¹/₂ éves vemhes koca eladó, értekezni lehet Vargha Vilmos kereskedésében.

A Stefánia uton levő kőházaimból két lakás és a vasút mellett egy szántó eladó.

Értekezhetni özv. Molnár Károlynéval

VIZSGÁKRA

a polgári- és középiskola minden osztályából, érettségire, felvételi vizsgákra stb. gyorsan, osztályösszevonással, felelőség mellett készít elő a

Zsoldos tanintézet
Budapest, VII., Dohány-u. 84.
Telefon 32-40.

Fajborok.

úgy mint: Riezling, Furmint, Leányka, Muskotály, Sauvignou, Tramin, stb. mind saját termesű borok kaphatók.

Caspari Fr. néi Medgyesen. (Nagy Kük. Vm.)

Hirdetmény.

A „Berecki Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet” hirdeti, hogy a beállításra készen álló kereskedésbe üzletvezetőt keres.

Az üzlet előreláthatólag, 100 ezer koronát forgalmaz évenként.

Készpénz fizetés megegyezés szerint.

Az összes forgalomból 2 százalék jutalék. Lakás az üzlet helyiséggel összefüggőleg. Óvadék 3000 korona készpénz vagy értékpapír.

Pályázatok a hirdetés megjelenési napjától számítva 14 nap alatt — alólírott igazgatósághoz nyújthatók be.

Bereck, 1918. jan. 27.

A „Berecki Fogyasztási és Értékesítő Szövetkezet” igazgatósága.

Nyomattot a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság Villanyerőre berendezett Könyvnyomdájában.